

The Hon. copy sold for £4 — Sept 1933

Has plate XI showing female playing on the Virginals but lacks plate XXVIII and leaf of text.

Text in Dutch, Latin, French

EMBLEMATA AMATORIA.
AFBEELDINGHEN VAN MINNE.
EMBLEMES D'AMOVR.
Ghedruckt t' Amsterdam by Willem Ianszoon inde vergulde Zonnewyser 1618.

VOORREDEN TOT DE IEVCHT.

OP laeſtverleen Maydagh, Maydagh, die is vercooren
VVt al de daghen ſoet des Lentes nieughebooren,
Van't Minnedraghers gildt, om met danckbaren ſin,
Iaer-offer uyt te reen, ſwanck Venus de Godin
Haer lieve lachend' oogh eens over heen de ſcharen
Die yverich tot haer dienſt, en overgheven, waren
Ter aerden neergheknielt, om offerand te doen
Met VVieroock ſuyver-breyn, en verſche Rooſenhoen;
En in't aenſchouwen van ſoo veel, die op haer wachten,
Gheneucht rees in haer borſt; en luſt in haer ghedachten,
Om ſtyghen t'halver lucht, van waer zy te ghelijck
Sach op en nederwaerts haer vvijtverbreyde rijck.
Zy overſloech't gheſlacht der ſterffelijcke dieren,
En liet haer ſnel gheſicht door s'Hemels oorden ſwieren,

Die zy beſeten vant met onghemeten Goon.
Saturnus met zijn ſtar in't hoochſt; die haer gheboon
Stockoudt noch volghen moeſt en Phillyra gaen vryen.
Daer aen Iuppijn berucht met ſoo veel ſnoeperyen,
Als meenichvouvvde vondt vvel van hem vvort vertelt,
Nu ſvvan, nu ſtarcke ſtier, nu vveer becoorlijck gelt.
Daer nae den ſtrengen Mars, dien zy zijn croeſe ſinnen,
In't branden van den ſtrijdt, en dulle luſt van't winnen,
In't jaghen van't gheſcheurt en overrompelt heyr,
Alſoo te' ontlaten weet, dat toom, en gladde ſpeyr,
Door't walen van zijn moed, hem uyt zijn handen druypen,
Als zy hem gheeft een wenck om tot haer in te ſluypen.
En daer nae Phœbus ſchoon, die dickwijl heeft gheſmaeckt
Haer lieffelijcke cracht; die in zijn hart gheraeckt
Heeft uyt den Hemel hooch ter aerden moeten dalen,
En't hulſel Conincklijck van zyne gouden ſtralen
Verworpen, om een ſtaf van een Olyven tack
Te grypen in zijn handt, en cleen een harders pack.

Den

Den cluchtighen Mercur zijn ſoeten val in't praten,
Noch ſchallickheyt doortrapt en hadden moghen baten,
Doe zy met Herſes min ontſtelde zynen gheeſt;
Hy had al mede van dat evel ſieck gheweeſt.
De ſlaperighe Maen haer waterighe ſinnen
Ontgingen daerom niet den heeten brandt van minnen;
VVanneer zy's middernachts te dalen neder plach,
En cuſte' Endimion daer hy in ſlape lach.
In't cort, zy vandt de Goon van minſte tot den meeſten,
En't middelbaer gheſlacht der langlevende gheeſten,
Haer en haer Soons ghevaen; aen yeder zy vernam
Litteeckens van zijn pijl, brandteeckens van haer vlam;
D'onentlijckheyt haers rijcx ſach zy haer openbaren.
Doe ſpranck haer't hart van vreucht en reeſen al haer aren.
Doe gaf de roem haer borſt menighen ſoeten prick;
Des zy de vlugghe Min toe ſprack,, mijn Soon dien ick
Alleen voor al mijn cracht en groot vermoghen houwe,
Als ick den omvang woeſt van's werelds ront aenſchouwe,

VVat Godheyt ken het Hof des Hemels ons ghelijck,
In breedtheydt onbepaelt van eeuwich ſtreckend rijck?
Of in waerdye van de gheen die voor ons knielen?
Of in het ſchencken mildt van welluſt aen de ſielen?
VVant vveldoen meeſt de Goon van ſchepſels onderſcheyt.
Het Smeeckertjen de Min heeft hier op dus gheſeyt:
VVel machmen, Moeder Lief, ghetuyghen ſonder looghen,
Dat gheene Goon by ons houden of halen moghen,
Maer is den ſpijt des niet te grooter, datter zy
Op aerden't laechſte rondt, ſoo ſnooden kettery
Dat zy ons niet alleen en weyghert Eer, maer laſtert
V voor oncuys, my voor een aterlingſchen baſtert.
Van ons comt ſegghen zy den menſchen ganſch geen goedt;
Ghy hebt my afgherecht van joncx, en opghevoedt
Op alle guytery; ons moghen zy het dancken
Dat reuckeloofheyt ſlof en ontrouw by haer bancken.
Onnutte ſorghen ſwaer worden van ons ghebroedt;
En ſorgheloofheyt weer, daer ſorghe weſen moet.

Verſuym, en quiſting ſot, verwartheyt en beſlommering,
Ghebreck, armoed, ellend, en knaghende becommering.
En twiſt, en quaet vermoen, jae ſcheuring, oproer, crijch,
En duyſendt plaghen meer, die ick om kortheyt ſwijch,
VVaermede dat wy't al verwoeſten en verwilderen.
Dus leelijck weetenſe' ons by yder af te ſchilderen,
Om rooyen uyt onſe' Eer en aenſien, t'aller uyr:
En mochten zy begaen zy geltten de natuyr:
Soo dat, indien wy haer niet ſchrickelijck en ſtraffen,
'Tſal worden een ghewoont op onſen naem te blaffen,
Met goddeloose tong. En wie ſal echter dan
De ſchoone Venus met de Minne bidden an,
Of legghen offerand ootmoedich op d'Altaren?
Hier op ſey Venus ſoet van harten: Laet dat varen;
Gheweldt teghen gheweldt, mijn Soone, dat's beſcheyt:
Maer reden moeten zijn met reden wederleyt.
Indien ghy ginckt de ſaeck, met ſtrafheyt ſtreng beginnen;
Ghy ſoudt alleen't ghelaet, en niet het harte winnen.

De vreese veynsers maeckt: d'eerbiedicheyt in't hart,
Door de weldadicheyt alleen, vercreghen wert.
Gheveynsde' eerbiedicheyt can geenen God vernoeghen:
En licht wint ghy met reen, die sich tot reen wil voeghen.
Des die gheen reden acht, ist niet te pyne waert
Dat ghy tot veynsen dwingt, en met de straf vervaert:
Noch heeft de strafheyt dit; dat als men wil behoeden
Met haer, zijn reden goedt, soo gheeft het een vermoeden,
Dat elders soecktmen hulp, en swack de reden zy.
Dus is het nut noch recht te straffen kettery.
Maer soeckt met onderwijs van reden haer te winnen.
Vrouw Moeder, sey de Min, hoe soud' ick dat beginnen?
Ick ben mijn kindtsheyt nauw ten eynden, die ghy weet
Ick meer in leeren doen, als praten heb besteedt.
Mijn handt meer als mijn tong bekent is allen oorden.
De wercken zijn my veel ghereeder als de woorden.
Maer oudt de ketters meest en wel ter tael altoos.
Doe Venus: Ghy daerom en zijt niet tongheloos.

Of

Of ſchoon de daden cloeck, boven uw uytſpraeck pralen.
Derhalven volcht mijn raedt; en gaet henlie verhalen
Als Onderrechter, datmen niet miſbruycken dan
De goede dinghen, en oock meeſt de beſte can.
Dat wy gheen oorſaeck zijn van de ghemelde quaden,
Maer dat zy lieden, die, ſelve' op haer halſen laden,
Door dien s'ons bruycken vaeck heel ſonder onderſcheydt
Van rechte maet, en tijdt, en van gheleghentheydt.
Is lieffelijckers yets op aerden vroech of ſpade
Als Liber uwes ooms verheughende ghenade?
Nochtans d'onmaticheyt die weetſe te beſteen
Tot ſtichting van miſval en duyſendt ſwaricheen.
VVilt ſoo de luſten van der Minnen brandt ghebruycken
Dat z'uyt uw kintſch gebeent het merrech niet en zuycken.
Noch datſ' u drooghen uyt den Ouderdoom ghecromt.
En port de Minne niet eer hy van ſelve comt.
En legt uw Minne daer ghy vaylich moocht ghenieten:
Of immers daer't ghenot is waerdich de verdrieten.

VVie deſe les betracht die weet ons beyden danck.
Laet deſe reden, Soon, op Aertrijck, gheven clanck,
Met welbereede tong, en onderrecht de dwaſen:
Of blaeſtſe' een Minnaer in, om voor u uyt te blaſen.
'Tvvas vvel van zynen ſin. Des ſeyd hy: Ick weet raet
En ſonder meer quam my verſchynen in den ſtaet,
VVaer in hy wort gheſien van't eeuwich hof vol weelden,
En laſte my, ick ſouvv dit ſchrijven voor de Beelden
Die van gheleerder handt hier nae gheteeckent ſtaen.
Op dat de gheene die ſomtijts ſal vinden aen
Het Minnen quelling vaſt, hem daer af niet verleyden,, laet,
En gheef de Min gheen ſchult, maer s'Minnaers onbe-
ſcheyden,,raet.

I

Zy ſteeckt om hoogh het hooft.

O Venus Voorſtervrouw/ uw vlammen niet en dooft
De grondeloose Zee: Ghy ſteeckt om hoogh het hooft.

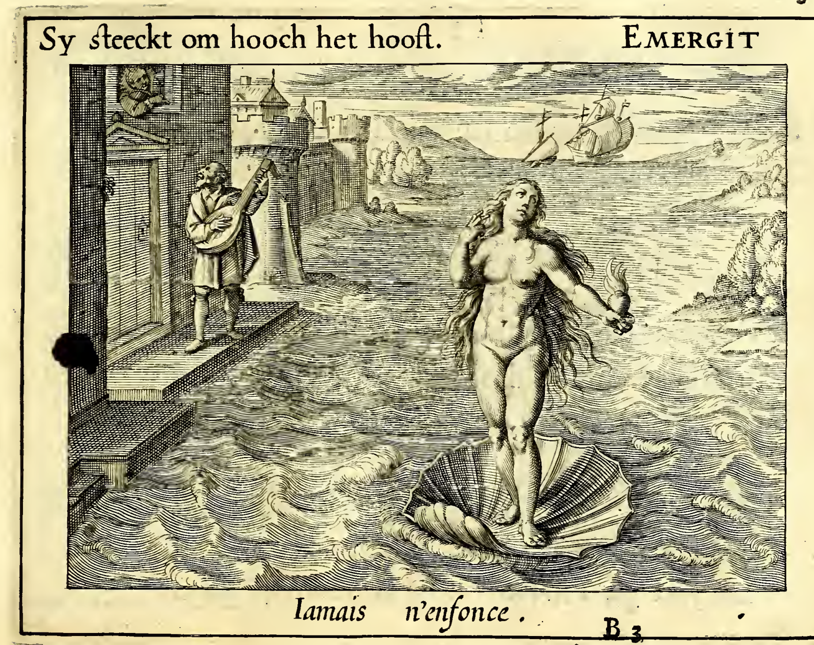
EXTULIT OS SACRUM.

Pulchra Venus, ponto non mergere; naſcere ponto:
Sique tuum tetigit, jam tepet unda, caput.

IAMAIS N'ENFONCE.

Les flammes dont Venus embraſe tout le monde,
Ne s'amortiſſent pas pour les plonger dans l'onde.

Sy steeckt om hooch het hooft. EMERGIT

Iamais n'enfonce.

II

Datje mijn haet en dunckt my niet.

Deckt vryuw vlammend hart met minneloos ghelaet;
Ick sie door't glasen schildt / datje mijn niet en haet.

PELLUCES.

Perspicio: malè crystallo tegis usa Minervæ
Insidias: vulnus das foris; intus habes.

AMOVR NE SE CELE.

Minerve couvre en vain d'une despitte face,
Les feux que l'Archerot void au travers sa glace.

Datje mijn haet en dunckt my niet. PELLUCES

Amour ne ſe cele.

III

Een treckt my.

Van soo veel schoonen/die des Werelds dop bedeckt/
En isser niet als een daer hart en zin nae treckt.

UNA RAPIT.

Mille stellarum rem lux habet unica mecum,
Os semper cujus vergit in ora meum,

VNE ME TIRE.

Quoy que le Ciel se pare, il n'y à qu'une flame,
Emmy tant de flambeaux qui ravisse mon ame.

Een trect mij. VNA RAPIT

Vne me tire .

C

IV

Van branden blinckt hy.

Van Minnaers daden claer 'tgheruchte volmondich spreeckt/
Wanneer der Minnen vlam een edel hart ontsteeckt.

ARDET ET INDE NITET.

Non licet obſcuro, niſi cùm perit, eſſe calori.
Nemo, niſi ignotis notus, amanter amat.

AMOVR VAILLANT.

Vn flambeau allumé monstre alors ſa lumiere
Et qui aime c'eſt or qu'il a l'ame guerriere.

Van branden blinct hy. ARDET ET INDE NITET

Amour vaillant.

V

Ick buygh en breeck niet.

Al verght de Min my veel door stadich ongheval/
Hy moet my buyghen lang/eer hy my breken sal.

FERO NON FRANGOR.

Arcus ego facilis flecti non frangor Amoris:
Non me, qui curvat, rumpere parvus amat.

EN ENDVRANT ON DVRE.

Comme l'Archer son Arc sans rompre, bande & tire
Ainsi n'est surmonté l'Amant par le martyre.

Ick buygh en breeck niet. FERO NON FRANGOR.

En endurant on dure.

VI

Zy druckt en heft.

Nu heft ghy overend / dan druckt ghy my heel crom /
Ach wreede speelzieckt! Min hoe springdy met mijn om?

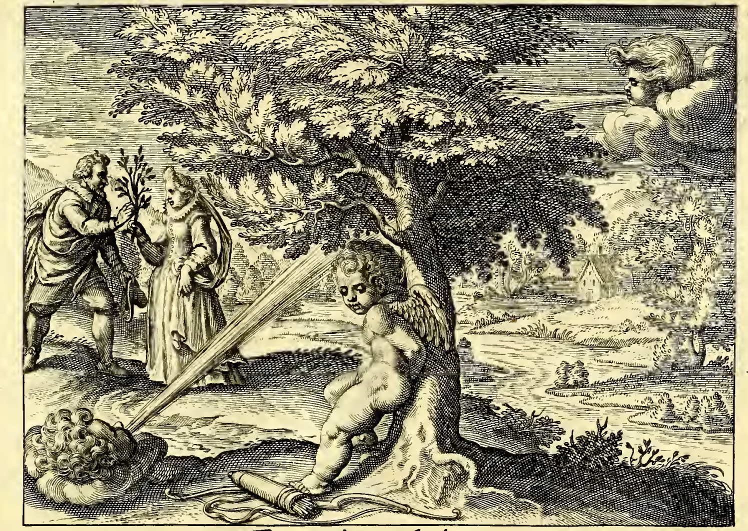
NIL SINE TE.

Deprimis, attollis frondosæ brachia sylvæ.
Deprimis, attollis? Caurus es, aut es amor.

TOUT VIENT D'AMOUR.

Comme un vent violent les rameaux hausse & baisse,
Ainsi l'amour nous livre & plaisir & tristesse.

Sy druct en heft. PREMITQUE LEVATQUE

Tout vient d'Amour.

VII

Gheen ben ick ſonder u.

'Tis wat; als my mijns Sons almachtich oogh aenſiet:
Maer deckt ſe haer aenſchijn; dan ben ick my ſelven niet.

NIL SINE TE.

Cœleſtis cùm me Sol aſpicit ore ſereno,
Protinus ad numeros mens redit apta ſuos.

RIEN SANS TOY.

Je ſuis ce que ie ſuis par ta clairté extreſme,
Mais ſans toy, mon Soleil, ne ſuis ie plus moy meſme.

Geen ben ick ſonder u. NIL SINE TE

Rien ſans toy.

VIII

Ghy weckt my van der doodt.

Mijn flaeuwe leven bleef verdelcht van onghenoecht/
Soo ghy de dorre doodt niet van mijn lippen joecht.

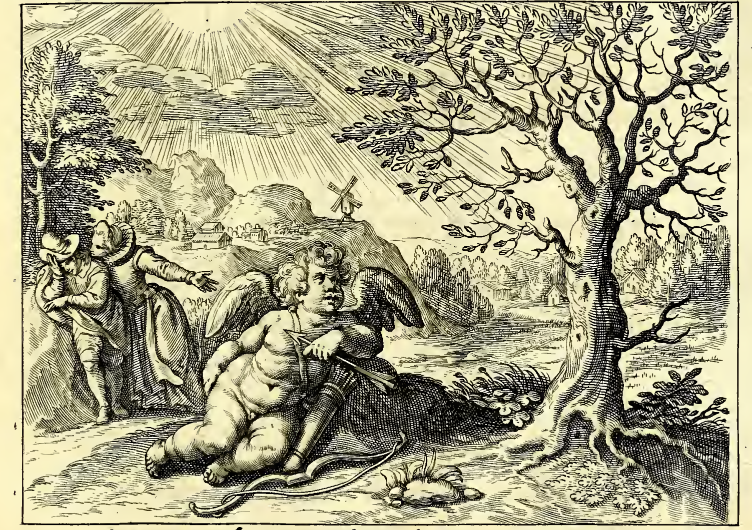
HIS RADIIS REDIVIVA VIRESCO.

Vita ſemel fugiat languentem expuncta dolore,
Os mihi nî calcat Lucis ab ore meæ.

DE SES YEVX DEPEND MA VIE.

La douleur qui ſaiſit juſqu'a la mort mon ame
Ne me laiſſe iamais qu'en ſaveur de Madame.

Ghy weċt my vander doot. HIS RADIIS REDIVIVA VIRESCO

De ſes yeux depend ma vie .

IX

VVaerom ghy meer als ick?

Ick quijn; een ander sal mijn Lief haer trouw ontfaen:
Twee Roosen even schoon d'een pluckt men d'aer blijft staen.

CUR TU PRÆPONERIS MIHI?

Hæc rosa, & illa rosa est: placet hæc, neque carpitur illa.
Non pariter meritis fit bene cùique suis.

PAR RENCONTRE NON PAR MERITE.

De deux esgalles Fleurs de l'une on fait eslite.
De deux Amants pareils l'un n'a ce qu'il merite.

Waerom ghy meer als ick? CUR TU PRÆPONERIS MIHI?

Par rencontre, non par merite.

X

In lyden blinck ick.

Het slaen verweckt de vonck uyt 's Keyselsteens quetsuyr/
In't slaen van ramp soo blijckt en blinckt het Minnevuyr.

SI FERIAR FULGEO.

Splendorum fundunt, non vulnera noſtra cruorem.
Pulchro percuſſus luminet claret ámor.

DES TENEBRES LA LVMIERE,
& de la mort la vie.

Le feu ſort du caillou ſi battre lon le face,
Le feu d'amour paroiſt aux coups de la diſgrace.

In lyden blinck ick. SI FERIAR FULGEO

Des tenebres la lumiere, et de la mort la vie.

XI

Zy blinckt, en doet al blincken.

Mijn Vrouwe blinckt / en set haer claerheyt and're by;
'Tis weerschijn van haer glans / licht'er yet goedts in my.

CÆTERA SPLENDIDA REDDENS.

In ſpeculum Sol effuſus ſolet inde refundi.
Aureus, in cujus lux cadit iſta caput.

AMOVR N'A RIEN A SOY.

Amour eſt au miroir tout eſgal ce me ſemble,
Il prend d'ailleurs lueur & la redonne enſemble.

Sy blinct en doet al blincken. CÆTERA SPLENDIDA REDDENS

Amour n'a rien a soy.

XII

Dienende teer ick uyt.

De Minne kluyst mijn vleysch / ick rammel in mijn huydt;
Aen and're dient de Lamp / haer selven teert zy uyt.

SERVIENDO CONSUMOR.

Sese ipse exurit lucendo per atria lychnus.
Materies flammis est amor ipse suis.

MOVRIR POVR SERVIR.

Ainsi que le flambeau se paist de sa ruïne
L'Amour vit par ses feux & par ses feux se mine.

Dienende teer ick uyt.
SERVIENDO CONSUMOR
Pour servir ie meurs.

XIII

Zy brandt en beeft.

Verwondert u de vlam? O Min, 't is weynich reens:
Het hart des Minnaers brandt en tziddert al alleens.

TREMIT ET ARDET.

Concalet, ac tremulo petit ignis accumine cœlum.
Spe ſimul ardet amans, febricitatque metu.

TOVSIOVRS EN CRAINTE & eſperance.

La flamme en s'eſlevant eſt touſiours tremblotante,
L'Amoureux n'eſt iamais ſans crainte & ſans attente.

Sy brandt en beeft. TREMIT ET ARDET

Tousiours en craincte et esperance.

XIV

Ick voed' een wondt.

Een lidtmaet dat ick voed / my in den strick verwart;
Dat's 't oogh: door dese wondt vaert my de pijl in't hart.

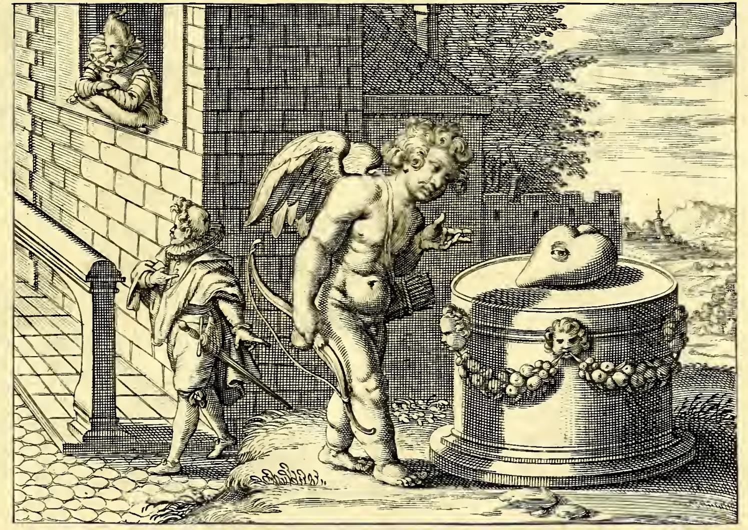
VULNVS ALO.

Corde laborantis ſolum mea plaga videre eſt.
Eſſe, ſed haud cæcum, te ſcio vulnus, amor.

LE NOVRRIS VNE PLAYE.

Las ie nourris mon mal, c'eſt l'œil qui me fourvoye:
Par cette breſche Amour obtint mon cœur en proye.

Ick voed een wond. VULNUS ALO

Ie nourris une playe.

X V

Zy leeft en doet oock leven.

Het leven van de windt baert leven in de gloedt:
Soo leeft met my mijn Lief/ die leeft en leven doet.

MEÆ SPIRITUS VITÆ.

Fortius arſuras animant, en, flamina flammas.
Quo vivo, Vitæ ſpiritus ille meæ eſt.

AME DE MON AME.

Voyez vous les Zephyrs qu'ils allument la flame:
Madame elle eſt l'eſprit qui avive mon ame.

Sy leeft en doet oock leven. MEÆ SPIRITUS VITÆ

Ame de mon ame.

XVI

'T moet nu voort.

Die Minnes strenghept vrucht//coom zynen oorsprongk veur ;
Met nu ist al te laet / het moeter nu mee deur.

IRREVOCABILE.

Protinus intrabis, ſi tangas limen Amoris.
Pertinet ad ſcopulum miſſa ſagitta ſuum.

IL Y FAVT OBVIER de bonne heure.

Qui craint les traits d'Amour ne luy doit donner place,
Qui l'a fait une fois quand il veut ne le chaſſe.

T moet nu voort. IRREVOCABILE

Il y faut obvier de bonne heure.

XVII

Des eenes glans des anders brandt.

Het glinstren van het Glas een heeten brandt verweckt:
Mijns Vrouwen glans/aldus/met Minne 't hart ontsteckt.

UNIUS SPLENDOR ALTERI ARDOR.

Quam Sol incussit Speculo, in me flamma resultat:
Iamque foco muter; sim modò cespes ego.

LA SPLENDEVR DE L'VN
est l'ardeur à l'autre.

Par la lueur du voire en l'obiect prent la flame:
Ainsi par ta splendeur l'Amour brusle mon ame.

Des eenes glans des anders brandt. UNIUS SPLENDOR ALTERI ARDOR

La ſplendeur de l'un eſt l'ardeur de l'aultre.

XVIII

Hoe hoogher hoe heeter.

Des middachs steeckt de Son/die soet is als het daeght/
Soo wast der Minnen brandt hoemense langher draeght.

ALTIOR ARDESCIT.

Emergis tepidus, mox attamen arduus ardes.
Num sedet in curru, Phœbe, Cupido tuo?

EN COVRANT IL S'ACCROIT.

Comme en son ascendant le Soleil se renforce,
Aussi va par degrez l'Amour croißant sa force

Hoe hoogher hoe heeter. ALTIOR ARDESCIT

En courant il ſ'accroiſt.

XIX

Een die my paſt.

Of menich Minnaer / elck om ſtrijdt / zijn brandt ghetuycht /
Maer / een / die tot my paſt / het pit mijns harten buycht.

UNI PAREO.

Vna uni ſerulæ clavis reſpondet; & uni
Arcano ſimilis convenit una mihi.

QVE POVR VN.

Comme à une Serrure une Clef ſe r'apporte;
N'ouvre auſſi de ton cœur qu'à ton amy la porte.

Een die my paſt. UNI PAREO

Que pour un.

G

XX

Deur valſch.

O valſche Spieghel diep ſchijn ick in u te ſtaen;
Maer ſietmen / taſtmen wel / het iſſer ver van daen.

INTIME FALLAX.

O fallax Speculum, tibi viſus ineſſe profundo,
Specto repercuſſus meque, meumque locum.

TROMPEVR A TOVTES RESTES.

Madame eſt le Miroir. I'y ſemblois avoir place;
Mais à bien y ſonder i'en trouve nulle trace.

Deur valſch. INTIME FALLAX

Trompeur a toutes reſtes.

XXI

'T ouwde deuntjen.

Altijt hoop / nemmer heyl ben ick t'ontfaen ghewent/
En wat ick loop of jaech / mijn slooven heeft gheen endt.

EADEM CANTILENA.

More rotam inclusi volvo atque revolvo sciuri.
Fine carens captum circulus urget: amo.

MON MAL EST SANS FIN.

Ainsi que l'Escurieul i'ay beau tourner sans cesse,
L'Amour tourne avec mon moy & iamais ne me laisse.

'Touwde deuntjen. EADEM CANTILENA

Mon mal est sans fin.

XXII

Branden't.

Wel is het Wierooockvat schoon/ aerdich en wat rijck/
Maer branden't harte dan waer't eerst wat Goddelijck.

SI ARDEAT.

Turibulum prædives opus, nil dignius aris.
Hoc flammis auctum ritè superbit opus.

BRVSLAST IL.

Voyez vous l'Encensoir de presence honorable?
Mais s'on y met le feu c'est chose venerable.

Branden't. SI ARDEAT

Bruslast il.

XXIII

Coudt zijnde ſticht zy brandt.

De couwde vuyrſlach vuyr/in't drooghe voedſel plant:
Couwd is mijn Lief in haer/in and're ſtichtſe brandt.

FRIGIDA ACCENDIT.

Quatumcunque ſimul frigent ferrumque ſilexque;
Fomes at igniculos excipit inde ſuos.

FROIDE ELLE ALLVME.

Le Fuſil quoy que froid la Meſche froide enflamme,
Vn cœur marbré s'allume aux glaçons d'une Dame.

Coudt zijnde sticht se brandt. FRIGIDA ACCENDIT

Froide, elle allume.

XXIV

Van u mijn licht.

De Son verguldt de Maen haer silv'ren aenghezicht:
Dus houd' ick oock te leen / van u mijn Lief / mijn licht.

ACCEPTAM FERO LUCEM.

Purum a fratre capit glacialis Luna colorem
A Dominâ color eſt vivus in ore meo.

IE RECOY DE M'AMIE, vigueur & vie.

Comme Phœbe reçoit du Soleil ſa lumiere,
Ainſi fay-ie & vigueur de ma belle guerriere.

Van u mijn Licht. ACCEPTAM FERO LUCEM

Ie recoi de m'amie, vigueur et vie.

XXV

Niet aen ghevanghen.

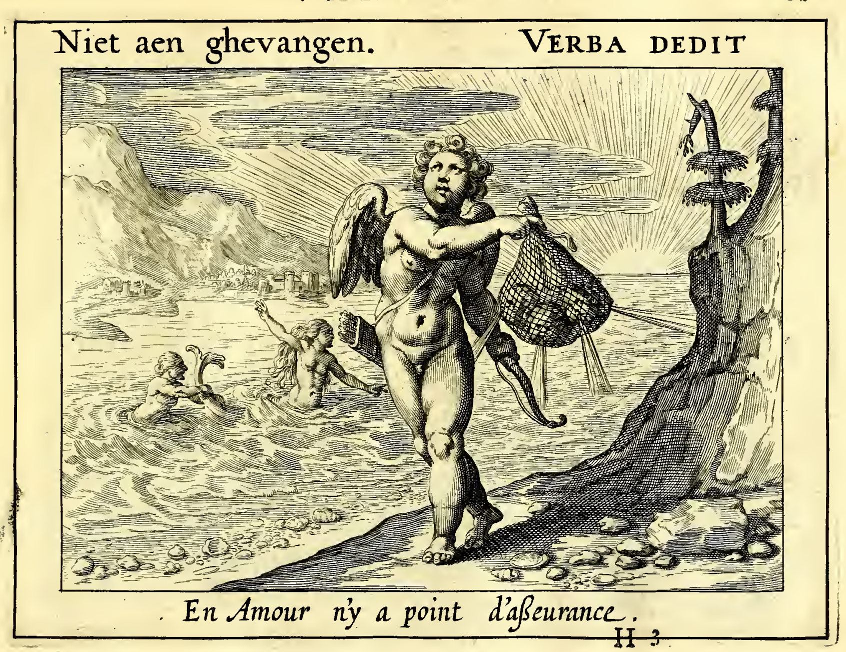
Woorden in't oor / tot loon voor langdienstighe Min /
Zijn winden in een net / men vaerter uyt end in.

VERBA DEDIT.

Verba bona auribus incantata haud verba merentis
Bella irretiti præmia ſunt Zephyri.

EN AMOVR N'Y A POINT d'aſſeurance.

S'aſſeurer en Amour c'eſt eſtre temeraire,
Puis qu'il n'a que des vents pour ſolde & pour ſalaire.

Niet aen ghevangen.
VERBA DEDIT
En Amour n'y a point d'aßeurance.

XXVI

Die sielen neemt en gheeft.

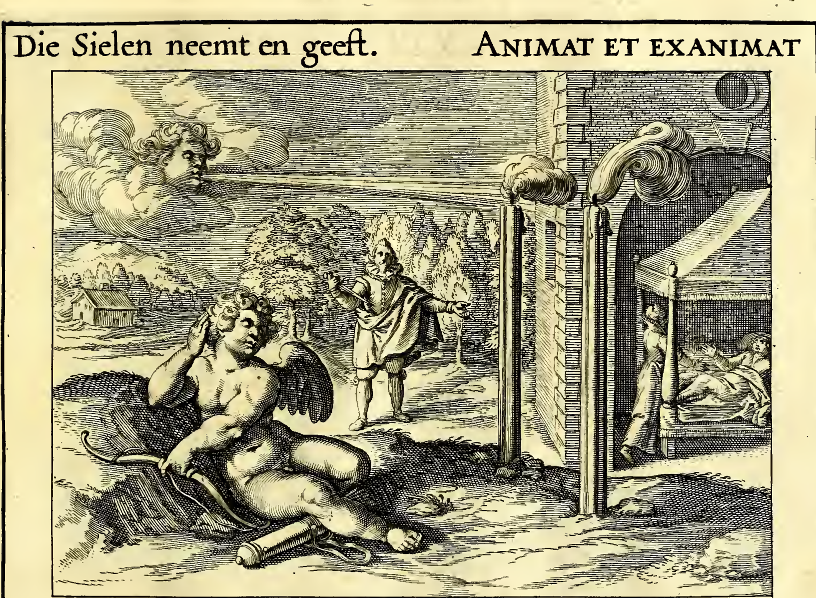
De windt blaest op / en uyt / de kaerssen / daer zy streeft:
Mijn Vrouw heeft oock een cracht / die Sielen neemt en gheeft.

ANIMAT ET EXANIMAT.

Accenditque facem, extinguitque facem nothus idem.
En Dea, quæ vitam datque adimitque mihi.

L'AMIE DONNE MORT OV VIE.

Le vent tue un flambeau; ne le r'allume il pas?
Ainsi de vous me vient la vie ou le trespas.

l'Amie, donne mort et vie.

XXVII

VVillighe vanckenis.

Jck vlie niet/ofmen schoon mijn kercker open doet:
Jck ben te wel ghewent/mijn dienst is al te soet.

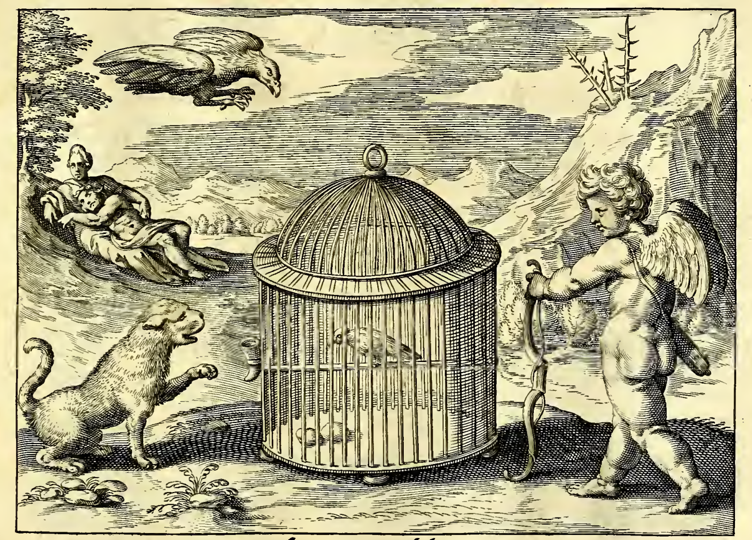
CARCER VOLUNTARIUS.

Carcere non clauso spatium patet ætheris ingens.
Non volo. Libertas carcere stare mea'est.

MA PRISON EST VOLONTAIRE.

Le Perroquet ne sort, bien qu'ouverte sa cage,
Aussi ma liberté c'est l'Amoureux servage.

Voor vryheit vailicheit. SERVA SED SECURA

Plus ſeur que libre.

XXIX

Daer ſchuylt.

Met lecker' hoop / de Min ſtaet om te locken breedt:
Maer 't Aes bedeckt den Hoeck / vaſt iſmen / eermen 't weet.

LATET ERROR.

Vermiculo indutum cave perca voraveris hamum:
Me quoque ſperandâ fronte fefellit amor.

IL Y A DE QVOY CRAINDRE.

Ainſi que le Poiſſon ſe prend à cette amorce,
De meſme Amour nous trompe & nous force ſa force.

Daer ſchuylt. LATET ERROR

Il y a de quoi craindre.

XXX

Van't leven comt de doodt.

Terwijlmen jockt en lacht / maeckt ons verloopen glas
Vernielster Venus van die Voedster Venus was.

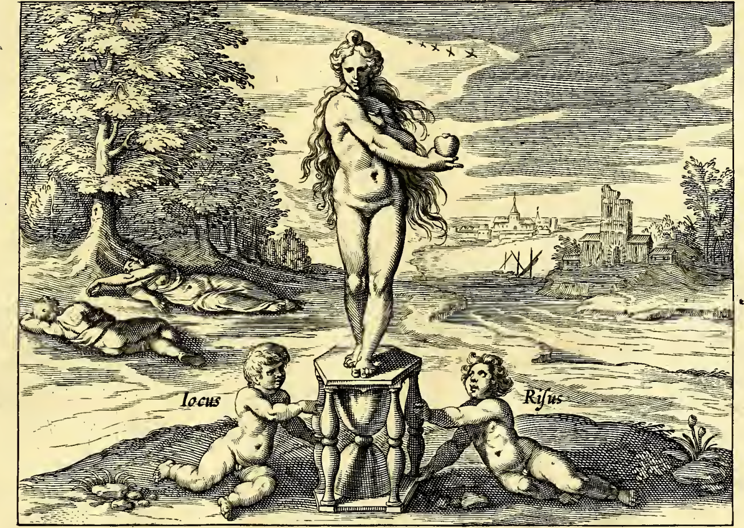
EX ALMA LIBITINA.

Labitur anguſtum per iter breve tempus: & alma
Per ioca, per riſus fit Libitina Venus.

TOVT SE PASSE AVEC le temps.

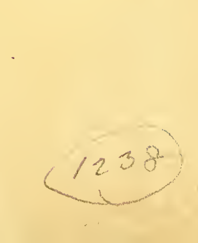
Comme paſſe le temps par un petit eſpace,
Auſſi par jeux, par ris, en fin Venus ſe paſſe.

Van't leven comt de doot. EX ALMÂ LIBITINA

Tout se passe avec le temps.

1238

